

# პანიუმი — რიცხვი ხუთი

შენი ერის მმარცველნი: რომის აღზევება და დაცემა  
წინასწარმეტყველებაში

Jeff Pippenger  
2025-03-05

დანიელის წიგნი წარმოგვიდგენს გამორჩეულ წინასწარმეტყველურ თხრობას, რომელშიც გამეორებისა და გაფართოების პრინციპი ორგანულად გასდევს მის ხილვებს — მე-2 თავის ლითონთა ქანდაკებიდან მე-11 თავის მეფეთა რთულ დაპირისპირებებამდე. ამ ჩარჩოს ფარგლებში გამოიკვეთება დამაჯერებელი არგუმენტი: აქციუმის ბრძოლა ძვ. წ. 31 წელს, რომელიც ეგვიპტის დაცემით დასრულდა ძვ. წ. 30 წელს, დგას როგორც დანიელის 11:25, 26-ის გადამწყვეტი აღსრულება და აღნიშნავს წარმართული რომის 360-წლიანი უზენაესობის განთიადს.

დანიელის 11 იწყება იმპერიების აღზევებისა და დაცემის აღწერით, რაც ალექსანდრე დიდის სიკვდილის შემდეგ, ძვ. წ. 323 წელს, განვითარდა. თუმცა, მე-14 მუხლთან ცვლილება ხდება. დაახლოებით ძვ. წ. 200 წელს, როდესაც ანტიოქე III (მაგნუსი) პანიუმის ბრძოლისთვის ემზადებოდა ყრმა-მეფე პტოლემე V-ის წინააღმდეგ, რომი ჩაერია — არა როგორც უბრალო გარეშე დამკვირვებელი, არამედ როგორც „შენი ხალხის მმარცველნი“. ეგვიპტის ხორბლის მარაგის უზრუნველყოფით შემფოთებულმა, ელინისტური არეულობის ფონზე, რომმა თავისი გავლენა წარმოაჩინა მაკედონიის მეორე ომის დროს (ძვ. წ. 200–197), რითაც საფუძველი ჩაუყარა თავის წინასწარმეტყველურ როლს.

## რომის ბატონობა იუდეველებზე

გადავიდეთ ძვ. წ. 63 წელზე, და მე-16 მუხლი თავის აღსრულებას ჰპოვებს, როდესაც პომპეუსი იერუსალიმს იერიშით იპყრობს, შედის წმიდათაწმიდაში და „დიდებულ ქვეყანაზე“ რომის ბატონობას ამტკიცებს. აქედან, მე-17-დან 22-ე მუხლებამდე, გამოსახულია რომაელ მოღვაწეთა თანმიმდევრობა: პომპეუსის აღმოსავლური ლაშქრობები, იულიუს კეისრის დაპყრობები და მისი მკვლელობა ძვ. წ. 44 წელს, ავგუსტუს კეისრის გადასახადების ამკრეფი მმართველობა (აღნიშნული ლუკა 2:1-ში), რომელიც სრულდება ახ. წ. 14 წელს, და ტიბერიუსი, რომლის მმართველობისას 31 წელს ახ. წ. ქრისტე ჯვარს აცვეს, როდესაც „აღთქმის მთავარი“ შეიმუსრა. იერუსალიმში პომპეუსიდან იერუსალიმში ტიტუსამდე, ახ. წ. 70 წელს, წინასწარმეტყველური ხაზი წარმოაჩენს ღვთის ხალხზე რომის ბატონობის ხაზს.

რომაელი სარდლის მიერ ტაძრის შებილწვიდან დაწყება და იმით დასრულება, როცა რომაელმა სარდალმა ტაძარი დაანგრია, წარმოადგენს ალფასა და ომეგის ხელწერას. შებილწვიდან დაწყებული და განადგურებით დასრულებული ეს ისტორიული ხაზი ასევე მოიცავს შებილწვასა და განადგურებას იმისა, ვინც საკუთარ თავზე თქვა: „დაანგრეთ ეს ტაძარი და სამ დღეში აღვადგენ მას.“ ჭეშმარიტება შედგება ებრაული

ანზანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოსგან, ხოლო ხაზი, რომელიც პომპეუსით იწყება და ტიტუსით მთავრდება, მოიცავს ტაძრის შუა განადგურებას, რომელიც წარმოდგენილია სამი ჯვრიდან შუათი, რომლებიც აღმართეს სწორედ იმ კვირის ზუსტად შუაში, როდესაც ქრისტე მოვიდა აღთქმის დასამტკიცებლად. მეთექვსმეტედან ოცდამეორე მუხლამდე მოცემული მუხლები წარმოადგენენ წინასწარმეტყველურ ხაზს, რომელიც ჭეშმარიტების ხელწერას ატარებს. მუხლებით წარმოდგენილ ისტორიაში რამდენიმე მნიშვნელოვანი წინასწარმეტყველური ხაზი მოიპოვება, მაგრამ ამ ხაზის უმთავრესი თემა არის რომის ბატონობა იუდეველებზე.

## ალიანსები და ხელშეკრულებები

23-ე მუხლი „იმეორებს და ავართოებს“ სათქმელს, როდესაც უკან ბრუნდება ძვ. წ. 161–158 წლებში, როცა იუდა მაკაბელის წინამძღოლობით იუდეველებმა რომთან კავშირი დაამყარეს (1 მაკაბელთა 8). ეს გამოკვეთს რომის იმპერიის მშენებლობის უნიკალურ სტრატეგიას — დაპყრობას ხელშეკრულებათა და ალიანსთა მეშვეობით, მეთოდს, რომელიც მისი წინამორბედებისგან განსხვავდებოდა. 24-ე მუხლი ამ ეტაპს ასრულებს და აღნიშნავს, რომ რომი „სიმაგრეებიდანაც განიზრახავდა თავის ზრახვებს, ოღონდ მხოლოდ დროითამდე.“

და მასთან დადებული კავშირის შემდეგ ის მზაკვრულად იმოქმედებს; რადგან აღდება და გაძლიერდება მცირერიცხოვანი ხალხით. მშვიდობიანად შეიჭრება კიდევ ქვეყნის ყველაზე ნოყიერ ადგილებში; და გააკეთებს იმას, რაც მის მამებს არ გაუკეთებიათ და არც მისი მამების მამებს; მათ შორის გაფანტავს ნადავლს, ძარცვასა და სიმიდირეს; დიახ, თავის განზრახვებს სიმაგრეების წინააღმდეგაც კი მოიფიქრებს, თუმცა მხოლოდ ერთხანს. დანიელი 11:23, 24.

## გარკვეული დროით

სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „წინააღმდეგ“, შეიძლება გაგებულ იქნეს როგორც სიტყვა „დან“. რომი თავის მოქმედებებს „დან“ წარმართავს. მუხლში სიტყვა „დან“ მიუთითებს ქალაქ რომზე, იმპერიის პოლიტიკურ და სამხედრო გულზე, როგორც მისი სტრატეგიების საფუძველზე. „დრო“ წინასწარმეტყველურად 360 წელია; იგი იწყება მაშინ, როცა ეგვიპტე ეცემა ძვ. წ. 30 წელს აქტიუმის შემდეგ, და სრულდება 330 წელს, როცა კონსტანტინე რომს ტოვებს კონსტანტინოპოლისათვის.

25-ე და 26-ე მუხლები უშუალოდ თავად აქტიუმზე ამახვილებს ყურადღებას.

და აღმრავს იგი თავის ძალას და თავის სიმამაცეს სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ დიდი ლაშქრით; და სამხრეთის მეფეც აღიმკრება საბრძოლველად მეტად დიდითა და ძლიერითა ლაშქრით; მაგრამ ვერ გაუძლებს, რადგან მზაკვრობას მოუწყობენ მის წინააღმდეგ. ხოლო ისინი, ვინც მისი საზრდოს წილიდან იკვებებიან, დაღუპავენ მას, და მისი ლაშქარი გადაიღვარება; და მრავალი დაეცემა დახოცილი. დანიელი 11:25, 26.

ძვ. წ. 31 წელს, ოქტავიანემ, რომელიც რომს წარმოადგენდა როგორც „ჩრდილოეთის მეფეს“, შეკრიბა თავისი ძალები კლეოპატრას ეგვიპტის, „სამხრეთის მეფის“,

წინააღმდეგ გრანდიოზულ საზღვაო შეტაკებაში. ანტონიუსისა და კლეოპატრას „ძალიან დიდი და ძლიერი ლაშქარი“ შეირყა, სტრატეგიული „ხრიკებით“ (აგრიპას ტაქტიკით) და ღალატებით ძლეული — ანტონიუსის მოკავშირეთა გახდგომითა და კლეოპატრას ბრძოლის შუაგულში უკან დახევით. ძვ. წ. 30 წლისთვის ეგვიპტე რომის პროვინციად იქცა, რითაც დასაბამი მიეცა წარმართული რომის დაუბრკოლებელ მმართველობას. ეს 360-წლიანი მონაკვეთი, ძვ. წ. 30 წლიდან 330 წლამდე, შეესაბამება რომის უზენაესობას, რომელიც მის თავდაპირველ სიმაგრეზე იყო დამყარებული, ვიდრე კონსტანტინეს მიერ განხორციელებულმა გადატანამ „დაამხო“ ეს სიმაგრე, როგორც ამას დანიელი 8:11 წინასწარმეტყველებს.

დიახ, იგი განიდიდა თავი თვით მხედრობის მთავრამდეც, და მის მიერ მუდმივი მსხვერპლი გაუქმდა, და მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო. დანიელი 8:11.

როცა კონსტანტინემ ქალაქი რომი ქალაქ კონსტანტინოპოლისთვის უარყო, მან ქალაქ რომში ძალაუფლების ვაკუუმში დატოვა, ღია იმისათვის, რომ პაპის ეკლესიას დაეკავებინა ის ხელისუფლების ტახტი, რომელსაც ქალაქი რომი განასახიერებდა. ამ მოქმედებით აღსრულდა გამოცხადების მეცამეტე თავის მეორე მუხლი.

და მხეცი, რომელიც მე ვიხილე, იყო ჯიქს მსგავსი, და მისი ფეხები — როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი — როგორც ლომის პირი; და მისცა მას გველეშაპმა თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება. გამოცხადება 13:2.

დანიელის 8-ში ორი განსხვავებული ებრაული სიტყვა, რომლებიც ორივე „საწმიდრად“ ითარგმნება, განასხვავებს დანიელის წიგნში საწმიდრის ამბავს. დანიელის წიგნი წარმოაჩენს ომს ქრისტესა და სატანას შორის, როგორც ეს ილუსტრირებულია ქრისტესა და სატანის მიწიერი წარმომადგენლებით. ბაბილონი, სატანის მიწიერი წარმომადგენელი, დანიელის დასაწყისში იპყრობს იერუსალიმს, ხოლო მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლში იერუსალიმი იპყრობს ბაბილონს. სამეფოები, რომლებიც წარმოდგენილია ქალაქ იერუსალიმითა და ქალაქ ბაბილონით, არიან „ძალის საწმიდრები“. ქალაქები ბაბილონი და იერუსალიმი ორივე ძალის საწმიდარია, და ორივეს აქვს თავისი ტაძარი ქალაქის შიგნით. პანთეონის ტაძარი ქალაქ რომშია, ხოლო იერუსალიმის ტაძარი წინასწარმეტყველურ თხრობაში მისი შესატყვისია. ბაბილონი და ქალაქი რომი იერუსალიმის ყალბ სახეებს წარმოადგენენ.

დანიელის 8-ში ორი ებრაული სიტყვაა გამოყენებული: „miqdash“ მე-11 მუხლში, სადაც მცირე რქა (წარმართული რომი) ძირს აგდება „მისი საწმიდრის ადგილს“ (ქალაქ რომს), როდესაც კონსტანტინე 330 წელს გადადის. მეორე სიტყვაა „qodesh“ მე-13 და მე-14 მუხლებში, სადაც ღვთის საწმიდარი 2300 დღის შემდეგ განწმენდას მოელის. თუმცა ორივე სიტყვა ითარგმნება როგორც საწმიდარი, „miqdash“ შეიძლება აღნიშნავდეს როგორც ღვთის სიმაგრეს, ისე წარმართულ სიმაგრეს, მაშინ როცა „qodesh“ ბიბლიაში მხოლოდ ღვთის საწმიდრის აღსანიშნავად გამოიყენება.

დანიელის 11:31-ში „ძლიერების საწმიდარი“ (ქალაქი რომი) შებილწულია, რადგან ბარბაროსები და ვანდალები ომს მოიტანენ ქალაქ რომში. ამ მუხლში „მკლავები“ კლოვისით იწყება 496 წელს და გრძელდება მანამ, ვიდრე პაპობრივი რომი სრულად

აღმატებული გახდება 538 წლისათვის, როცა ოსტგოთები ქალაქიდან განიდევნებიან.

აქტიუმიდან წარმოსული წინასწარმეტყველური ხაზი 330 წელს სცილდება. 30-ე მუხლში მოხსენიებული „ქითიმის ხომალდები“ აღნიშნავს ვანდალებს გენზერიხის ხელმძღვანელობით, რომლებმაც 455 წელს რომი დაარბიეს, რაც დასავლეთ რომის დაცემას მოასწავებდა. ამის შემდეგ აღდგა პაპის რომი, რომელიც 538 წლიდან 1798 წლამდე მმართველობდა; 1260 წლის განმავლობაში, ვიდრე ნაპოლეონის გენერალმა ბერტიემ პიუს VI-ის შეპყრობით „სასიკვდილო ჭრილობა“ მიაყენა. წარმართული რომის 360 წელი, ძვ. წ. 30 წლიდან 330 წლამდე, პაპის რომის 1260 წელს შეესაბამება; ორივე იწყება მაშინ, როცა მესამე დაბრკოლება (ეგვიპტე, ოსტროგოთები) ეცემა.

თანამედროვე „ჩრდილოეთის მეფე“ ჩნდება 40-ე მუხლში. 1989 წელს პაპობამ, რომელიც ფარულად იყო მოკავშირე რეიგანის აშშ-სთან (სიმბოლიზებული ეტლებით, გემებითა და მხედრებით), დაამხო სსრკ — „სამხრეთის მეფე“ (ათეიზმი/კომუნიზმი). 41-ე მუხლი მიუთითებს, რომ პაპობა იპყრობს „დიდებულ ქვეყანას“ — პროტესტანტულ აშშ-ს კათოლიკურ აშშ-დ გარდაქმნით — ხოლო 42-ე და 43-ე მუხლები აჩვენებს, რომ ეგვიპტით წარმოდგენილი გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ემორჩილება სამმაგ კავშირს, რომელიც შედგება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციისგან (დრაკონი), კატიკანისგან (მხეცი) და ამერიკის შეერთებული შტატებისგან (ცრუ წინასწარმეტყველი), და სამყაროს არმაგედონისკენ მიმართავს. 45-ე მუხლი წინასწარმეტყველებს ამ ძალის აღსასრულს — „და არავინ იქნება მისი შემწე“; მისი ჭრილობა განიკურნა 41-ე მუხლში, მაგრამ მისი ხვედრი დაბეჭდილია 45-ე მუხლში.

ძვ. წ. 31 წელს აქტიუმი არის 25-ე და 26-ე მუხლების ყურადღების ცენტრში და აქედან იწყება რომის 360-წლიანი მმართველობა მისი საკუთრებულ-სიმაგრეიდან. მეთოთხმეტე მუხლი როგორც დათქმა თუ გავითვალისწინებთ, მეთექვსმეტე მუხლიდან ოცდამეთერთმეტე მუხლში პაპობრივ რომზე გადასვლამდე წარმართული რომის ისტორია წარმართული რომის სრულ ხაზს წარმოადგენს. ეს ხაზი სამ ნაწილად იყოფა. მეთექვსმეტე მუხლიდან ოცდამეორე მუხლამდე არის რომის ბატონობის ხაზი ძველ ისრაელზე. ოცდამესამე და ოცდამეოთხე მუხლები განსაზღვრავს იმ იმპერიის აღმშენებლობით საქმიანობას, რომელსაც რომი იყენებდა დაპყრობისას კავშირებისა და ხელშეკრულებების მეშვეობით, სამხედრო ძალასთან ერთად. ოცდამეოთხე მუხლიდან ოცდამეთერთმეტე მუხლის უკანასკნელ გამოთქმამდე მოცემულია ორნაწილიანი ხაზი, რომელიც ასახავს პერიოდს, როდესაც რომმა საკუთარი თავი აღაზევა, რის შემდეგაც დაცემა მოჰყვა.

„დანიშნული დრო“ არის 330 წელს 360 წლის დასრულება. ოცდამეშვიდე მუხლიდან ოცდამეთერთმეტე მუხლის ბოლო ფრაზამდე, რომელიც განსაზღვრავს, თუ როდის იქნა 538 წელს ტახტზე დასმული პაპური ძალაუფლება, წარმოდგენილი როგორც „გაპარტახების შემქმნელი სისამაგლე“, აღწერილია წარმართული რომის ისტორია უზენაესი მმართველობის სამას სამოცწლიანი პერიოდის კონტექსტში, რასაც შემდეგ მოსდევს ორას რვაწლიანი თანდათანობითი დაცემა.

ამიტომ, ოცდამეოთხე მუხლის „დრო“ იწყება ძვ. წ. 31 წელს, როდესაც სამხრეთის მეფე ჩრდილოეთის მეფის სამფლობელოს ემატება, და მთავრდება 330 წელს, როდესაც ჩრდილოეთის მეფე იყოფა აღმოსავლეთად და დასავლეთად. 330 წლიდან 538 წლამდე წარმართული რომი თანდათან იშლება. სხვადასხვა წინასწარმეტყველური იდენტიფიკაციები, რომლებიც დაკავშირებულია წარმართული რომის დაღუპვის სხვადასხვა ეტაპებთან, არის ის წინასწარმეტყველური საყრდენები, რომლებიც წინასწარმეტყველების შემსწავლელს საშუალებას აძლევს, შეიცნოს ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვა. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლის აღსრულებაში რომი ამყარებს ხილვას, და ერთ-ერთი გზა, რითაც იგი სწორედ ამას აკეთებს, მისი დაცემის მეშვეობითაა. მუხლი ამბობს: „და შენი ხალხის მოძალადენიც აღდგებიან, რათა განამტკიცონ ხილვა; მაგრამ დაეცემიან.“

როდესაც რომს კიტიმის ხომალდები დაესხმიან თავს და ამის შემდეგ იგი სამხრეთს შეუტევს, ეს არც პირვანდელივით იყო და არც შემდგომივით, რადგან ამიერიდან რომაული ძალაუფლების დაცემა გამოისახება. გამოცხადების შვიდი საყვირის პირველი ოთხი საყვირი, რომლებიც მერვე თავშია მოცემული, კონკრეტულად აღწერს იმ ოთხ მთავარ ძალას, რომლებმაც საბოლოოდ დასავლეთ რომს 476 წლისთვის დაუსვეს დასასრული. ხილვა მტკიცდება მაშინ, როდესაც შენი ერის მმარცველნი აღიმალლებენ თავს და დაეცემიან. წინასწარმეტყველური ხილვა რომის დაცემის ჩარჩოზეა წარმოჩენილი. დასავლური წარმართული რომი დაეცა 330 წლიდან 538 წლამდე. პაპური რომი დაეცა 1798 წელს. მეხუთე და მეექვსე საყვირის ისტორიაში აღმოსავლური რომი 1453 წელს ოსმალ თურქებს დაეცა. ეს სამი დაცემა იმ ხილვის ნაწილია, რომელიც შენი ერის მმარცველთა მიერ მტკიცდება.

მუხლი აცხადებს: „შენი ხალხის მმარცველნიც აღიმალლებენ თავს ხილვის დასამტკიცებლად; მაგრამ დაეცემიან.“ ძვ. წ. 31 წლიდან 330 წლამდე წარმართული რომი „აღიმალლებდა თავს“ მსოფლიოზე თავისი უზენაესობით. 330 წლიდან 538 წლამდე წარმართული რომი დაეცა, რათა მომზადებულიყო გზა, რომ ცოდვის კაცი დამჯდარიყო ღვთის ტაძარში და თავი ღმერთად გამოეცხადებინა. 538 წლიდან 1798 წლამდე საპაპო ძალაუფლება „აღიმალლებდა თავს“, ხოლო 1798 წელს დაეცა. ძვ. წ. 31 წლიდან 330 წლამდე დასავლური რომი „აღიმალლებდა თავს“ იმით, რომ რომის იმპერიის ცენტრი იყო, ხოლო 330 წლიდან 476 წლამდე დაეცა. 330 წელს კონსტანტინემ აღამალა ის, რომ კონსტანტინოპოლი აღმოსავლური რომის ცენტრი იყო, ხოლო 1453 წელს აღმოსავლური რომი დაეცა. რომის სხვადასხვა სახით წარმოდგენილ პერიოდთაგან თითოეულს აქვს პერიოდი, როცა რომი აღიმალლებს თავს, რასაც მოსდევს მისი დაცემის ამსახველი პერიოდი, რადგან „შენი ხალხის მმარცველნი აღიმალლებენ თავს ხილვის დასამტკიცებლად; მაგრამ დაეცემიან.“

ებრაული სიტყვა, რომელიც ითარგმნა როგორც „მმარცველები“, უკეთ ითარგმნება როგორც „დამრღვევები“, რადგან იგი უფრო მჭიდროდ შეესაბამება ფსევს პირველადი მნიშვნელობას — გარღვევას ან დარღვევას — და არა მკაცრად „მმარცველებს“ (რაც ქურდობას გულისხმობს). ეს ტერმინი მიუთითებს მათზე, ვინც არღვევს საზღვრებს, კანონებს ან აღთქმებს, და არა მხოლოდ ნივთებს იპარავს. ბიბლიურ

წინასწარმეტყველებაში რომი არის დამრღვევი, თუმცა მეთოთხმეტე მუხლში იგი ითარგმნება როგორც „მმარცველები“. დანიელის წიგნის მეორე თავში რომი არის რკინის სამეფო, ხოლო შემდეგ მეშვიდე თავში მეოთხე მხეციც ასევე რომია.

ამის შემდეგ ვიხილე ღამის ხილვებში, და აჰა, მეოთხე მხეცი, საშინელი და შემზარავი, და მეტად ძლიერი; და ჰქონდა მას დიდი რკინის კბილები: ჭამდა და ამსხვრევდა, და ნაშთს თავისი ფეხებით თელავდა; და იგი განსხვავებული იყო ყველა იმ მხეცისაგან, რომლებიც მანამდე იყვნენ; და ჰქონდა მას ათი რქა. დანიელი 7:7.

მეოთხე მხეცს — რომელიც რომია — „რკინის“ კბილები აქვს, რადგან იგი იგივე მეოთხე სამეფოა, რომელიც მეორე თავში რკინით არის წარმოდგენილი. მეშვიდე მუხლში რომის მეოთხე მხეცი „ამსხვრევს“, და როდესაც ამსხვრევს, „ფეხებით თელავდა დანარჩენს“. რომის მხეცი რკინის სამეფოა, ხოლო დამსხვრევისა და დანარჩენის თელვის ნიშან-თვისება დევნის მოქმედებას წარმოადგენს. ძველ ისრაელზე მოწეული დევნა „ნიშანი“ იყო.

ამის გარდა, ყველა ეს წყევლა მოგივა შენ, დაგედევნება და მოგეწევა, ვიდრე განადგურდებოდე; რადგან არ ისმინე უფლის, შენი ღმერთის, ხმა, რათა დაგეცვა მისი მცნებები და მისი წესები, რომლებიც მან გიბრძანა შენ. და ისინი იქნება შენზე ნიშნად და საკვირველად, და შენს შთამომავლობაზე უკუნისამდე. რადგან არ ემსახურე უფალს, შენს ღმერთს, სიხარულითა და გულის მხიარულებით, ყოველივეს სიუხვის გამო, ამიტომ მოემსახურები შენს მტრებს, რომელთაც უფალი მოავლენს შენს წინააღმდეგ, შიმშილში, და წყურვილში, და სიშიშველში, და ყოველი რამის ნაკლებობაში; და იგი დაგადგამს შენ კისერზე რკინის უღელს, ვიდრე არ გაგანადგურებს. უფალი მოგიყვანს შენს წინააღმდეგ ერს შორიდან, ქვეყნის კიდიდან, როგორც არწივი სწრაფად დაფრინავს; ერს, რომლის ენას ვერ გაიგებ; სასტიკი სახის ერს, რომელიც არ სცნობს მოხუცის სახეს და არ შეიწყალებს ახალგაზრდას. მეორე რჯული 28:45–50.

ძველი ისრაელის ურჩობის შედეგად მათზე მოწეული წყევლები არის „ნიშანი და საკვირველება, და შენს თესლზე უკუნისამდე.“ წყევლა მათ უნდა მოსწოდეთ „მძვინვარე სახის ერის“ მიერ. მეშვიდე თავში მხეცი რკინის კბილებით, რომელიც „ამსხვრევს და თელავს ნარჩენს“, არის აგრეთვე მეოთხე სამეფო, რომელიც ალექსანდრეს სამეფოს დაყოფიდან გამოდის, და როგორც მოსესთან მეორე რჯულში, ეს სამეფო არის ერი, რომლის ენაც ძველ ისრაელს არ ესმოდა. რომის სამეფო დანიელის მერვე თავში არის მძვინვარე სახის ერი და ერი, რომელიც სხვა ენაზე ლაპარაკობს.

ახლა კი, როცა იგი გატეხილ იქნა, ხოლო მის ნაცვლად ოთხი აღდგა, ოთხი სამეფო აღდგება იმ ერიდან, მაგრამ არა მისი ძალით. და მათი სამეფოს უკანასკნელ ჟამს, როცა დამნაშავენი თავიანთ სისავსეს მიაღწევენ, აღდგება მეფე სასტიკი სახით და იდუმალ თქმულებათა შემგნები. დანიელი 8:22, 23.

„შენი ხალხის მმარცველნი (დამრღვევენი)“ ხილვას ამყარებენ; ისინი თავს აღიმადლებენ და ეცემიან. მეოთხე რკინის სამეფო იყო წარმართული რომი, რომელიც უზენაესად ბატონობდა, როცა თავს იმადლებდა, მაგრამ რომლის საბოლოო დაცემაც იქცა

წინასწარმეტყველურ ნიშნად, რომელიც ხილვას ამყარებს. ისინი დამრღვევნი არიან, რადგან დევნის მეშვეობით თრგუნავენ ღვთის ხალხს.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.